

43 contrarium tenentes, intelligendos esse in illa pensione, quæ datur in stipendiis, jam, istius laici etiam capax sit. Ex supra dictis igitur, dicit Navarr. *conf. 11. n. 2. de temper ordinat.* quod cum pensio, de qua loquimur, cedat loco beneficii, etiam quoad habilitates regulanda est tanquam beneficium, ita ut qui non est capax beneficii, non erit etiam capax pensionis; igitur cum jure dicitur de primo ad ultimum, sequi videtur, ut executor datus ad exequendas executoriales, quarum sententiis clericus est privatus, aut inhabilitatus ad beneficia, non excedat illa, si extendens exequatur etiam in pensione, quæ loco beneficii habetur, cum verba judicis debent intelligi secundum mentem juris.

49 Sed contrariam opinionem in nostro casu veriorum de jure existimo, ut executor excedat, si extendat, executoriales, quibus quis privatus, & inhabilitatus est ad beneficia, ad hujusmodi pensiones, cum simus in odiosis, & sententia sit stricti juris; ita tenent Sacerdus de *annal. qua. 2. Gigas conf. 142 n. 9. Crescent. dec. 14. de re jud. Flamin. Paris. in tract. de confidentia quaest. 58. num. 58. Nicol. Garcia de benef. 1. par. cap. 5. num. 12. & sequent. facit dec. Farinacii 51. num. 2. affirmantes, quod pensio non venit sub privatione beneficii per sententiam, dicit Garcia *ibi num. 126.* & ad hanc doctrinam reducendum, & intelligendum esse Suarez 5. tom. de *sentent. disputatio 27. sess. 1. num. 15.* dum ait, quod suspensio à beneficio non comprehendit pensiones, quia pena non est extendenda ultra proprietatem vocis sine cogente fundamento, cum pensio non sit propriè beneficium, nec est jus, vel ratio quæ cogat ad hanc extensionem, &c. Pro quo etiam facit, quod dicit Navarr. *conf. 12. n. 15. de rescript.* ut inhabilitatus ad beneficia per constitutionem pœnalem, non videri inhabilitatum ad pensiones, quem sequitur Hieronym. Gonzal. *gl. 5. num. 26.* licet contra eos in hoc resolvat Garcia *ubi proxime num. 123. & seq.* dicens, ut suspensio quis, seu inhabilitatus generaliter, & simpliciter à beneficio per constitutionem, erit etiam suspensus à pensione, licet secus sit in suspensio per sententiam hominis, nam idem in effectu est, & eadem militat ratio in utroque, siquidem dispositio pœnalis pariter sit stricti juris, odiosa, & non extendenda, *c. odia de reg. jur. cum vulg. utis. sicut sententia.**

54 Quare non obstant in contrarium adducta fundamenta, quibus respondetur, procedere, & locum habere in simplici juris dispositione inducente vacationem & incapacitatem non ob pœnam, at nos loquimur, quando quis in penam delicti condemnatus est ad privationem & suspensionem beneficii, quia tunc stricta fieri debet interpretatio, & ad alia, quam importet verborum sonus, non est sententia trahenda nec extendenda, cum pensio improprie dicatur beneficium, & sic ex supra dictis jus aliud dicitur isto casu, quod si secus fiat, executor excedet, & vim faciet si appellationi emissa ab hujusmodi excessu non detulerit, declarabit Senatus.

55 Insuper inquirendum venit, an executor datus ad executionem executorialium, quantum sententiis clericus est suspensus ab officio, an excedat, si illas exequatur in beneficio? In cujus investigatione licet hinc inde plura potuissent in medium profertre, & applicare fundamenta, varias ac quidem contrarias opiniones, quæ à Doctoribus tenentur in re hac, ut videre per gloss. norab. in *clement. in verbo suspensio.* & ibi Card. de *penis*, & idem in *clement. 1. de privileg. in vers. carerem in 7. quest. cum duabus seqq.* Immol. in *cap. cum dilect. de consuetud. column. 8. column.* Prapost. in *c. presbyt. 28. d. in 2. & colum.* optimè Sylvestrum in *summa. verbo suspensio. 5. vers. si quis est suspensus*, cuius distinctionem bonam dicit Ber. Diaz in *pract. crim. can. verb. suspensio. 6. 130. n. 3. per 101. Bonif. de Vital. in clem. cap. ne panis.*

Nicolaus Boerius *conf. 21.* Gregor. Lopez in *l. 17. tit. 9. p. 1. verbo, el derecho*, per text. qui etiam alios referunt, & omittit suspensionem, quæ à jure fit, illam insequantur, quæ à iudice per sententiam clerico imponitur, quia interdicitur sui officii exercitium, seu executio, in quo ex mente omnium has magis communes opiniones & conclusiones admittam.

Prima, ut quando clericus condemnatus, suspensus est ab officio perpetuo, & absque temporis limitatione, tunc executor non excedet, si pariter exequatur in beneficio, quoniam suspensus perpetuo ab officio censetur suspensus etiam à beneficio, nam talis suspensio perpetuo habet vim privationis, & est idem quod depositio, Archidiaconus in *cap. 2. incipit si quis 83. d. & ibi dominus, quem ad hoc refert decius in cap. 2. Apostolica column. penult. vers. 2. & ibi Abb. de excepti. Immol. d. c. cum dilect. de consuetud. 8. column.* ubi citat Gasparem Calderin. Greg. Lopez ubi proxime *gl. 5. post. Prapost. Alex. in c. prap. 32. & Hostiens. in sum. de sentent. excommunic. 5. quis sit ejus effect. in prin.* Bern. Diaz ubi proxime *num. 5.* ubi dicit etiam quod per talem suspensionem perpetuam, videtur beneficium vacare, ut de eodem possit fieri provisio; ratio est, quia cum beneficium detur propter officium, quod clericus ministrat in Ecclesia, *cap. fin. de rescript. lib. 6. c. secundum Apostolum de prebend. & dignitat. & dicit Car. Tolet. in summa lib. 5. c. 76.* quod officium consistit in laudibus divinis in sacrificio Missæ, & factorum administratione, non quod propter hoc redditus dentur in pretium, sed in sustentationem talium personarum, ut à cura sibi providendi liberi, Deo melius vacare possint, in populi utilitatem; ideo cum hoc officio sit perpetuo clericus suspensus, per consequens est suspensus à beneficio, quia infecta primitiva, infecta intelliguntur derivata, ac cessante causa cessat effectus.

Altera conclusio erit, quando per sententiam quis est suspensus ab officio, non perpetuo, sed ad tempus, vel etiam simpliciter, nec addita perpetuitate, nec etiam præfinitione temporis, sed simpliciter suspenditur ab officio, & tunc concors est sententia, ut ita suspensus censetur etiam suspensus à distributionibus quotidianis, nec exequatur ad illas extendens executoriales, excedere dicitur, quia distributiones non dantur nisi interessentibus personaliter in divinis officiis, *c. 1. de cler. non resid. lib. 6. quorum exercitio, & executione, seu usu suspensus est, ac propterea residere, seu interesse non potest, ac ideo suspensus merito ab istis distributionibus quotidianis intelligitur; ex Gregorio Lop. Prapost. Alex. & Hostiens. supra.*

Si autem queramus de ipsa præbenda seu grossa, aut de alio beneficio, tunc major stat difficultas, & in varias itum est sententia, per Doctores, magis autem communis sententia, & opinio est, quæ distinguit inter sic suspensum ab officio per sententiam propter crimen grave, seu atrox, & inter suspensum propter crimen leve, aut etiam infamiam, aut contumaciam. Primo casu scilicet, quando à iudice quis suspenditur ab officio propter crimen grave, intelligitur etiam suspensus à beneficio, & subrahuntur ei fructus ex identitate rationis supra positæ, quia beneficium datur propter officium, hoc est suspensus, ergo & beneficio, quia cessante causa cessat affectus, siquidem altari non servit, de altari vivere non debet, argum. text. in *dict. cap. cum secundum Apostolum de prebend. & dignitat.* quod non provenit ex significatione, natura, & verbi (suspensio) positi in sententia, ut aliqui dicebant, sed causative, & in necessariam consequentiam, ex iis quæ supra diximus in *vers. hinc ad particulares quaestiones, & c. por totum à num. 19.* & latissime infra *cap. 10. à numero 89. cum pluribus seqq.* & quia beneficium est accessorium ad officium, & ideo dicunt omnes præfati Doctores, propterea suspensum à beneficio non intelligi

intelligi suspensum ab officio, quia officium non est accessorium ad beneficium, sicut è converso, ut beneficium sit accessorium ad officium, quo sublato, & illud tolli necesse est, secundum ea quæ de sententia ad accessoria trahenda inferuntur dicenda, & *d. cap. 10. à n. 89.* Imò hoc casu si aliter diceremus, ipsa delicti poena potius imposita diceretur Ecclesiæ quam clerico, si perciperet fructus non serviens, nec residens, quia non potest, & Ecclesia debito servitio fraudatur. In secundo autem distinctionis membro scilicet in suspensio ob delictum leve, & ob contumaciam, tunc non intelligitur suspensus à beneficio, quia poena non egreditur delictum, sed commensuratur, & hanc distinctionem probat text. in *c. si quis sacerdotum, & c. eos 81. d. c. Presbyter si à plebe 2. q. 4. & in casu c. 1. de jud. lib. 6. Petr. de An. post. Gasparem Calderin. in clem. cupientes de penis, optimè Sylvest. in d. summa. verbo suspensio, §. 5. vers. si quis est suspensus, ad quem se refert approbans distinctionem ejus Bernar. Diaz in *d. pract. crim. can. d. c. 130. n. 3.* Grego. Lopez in *d. l. 17. tit. 9. p. 1. gl. verb. nisi des agnoscido*, ubi dicitur ita communiter Doctores tenere, Tolet. in *summa. l. 1. c. 47. Corrat. 3. p. cap. ult. à n. 28. Abb. in c. vestra de cobad. cler. & mul. n. 8. Covar. in 4. 2. p. in prin. n. 64. Armilla verbo, suspensio, n. 11. Valentia 3. tom. disput. 7. q. 17. punto 1. Cechus de casibus reservatis de suspensio. n. 14. Lud. Lopez instructor. scientia 2. r. 2. p. c. 31. & 39. Vega in *summa 2. p. c. 106. casu 13. & in Espejo de Curas c. 12. n. 104. & 105. & faciunt infiniti penè Doctores citati à Nicolao de Garc. de benef. 7. p. c. 14. à n. 7. cum pluribus seqq.* probantibus, quod Clerici concubinarii, seu fornicarii notorie sunt suspensi ab officio, & per consequens à beneficio, licet ipse in hoc contrarium defendat, negando antecedens, scilicet quod sint suspensi ab officio, & sic quod nec à beneficio. Et hæc opinio magis mihi placet, ut suspensus per sententiam ob grave crimen ab officio, intelligatur etiam suspensus à beneficio (licet Garcia post alios *ibi n. 58.* contrarium tenent, nempe suspensum ab officio sive à jure, sive à iudice, non esse suspensum à beneficio, quoad ea quæ competunt non interessentibus divinis, nisi aliud constet ex mente disponentis) & ultra superiora jura superius allegata probant text. in *c. qui sunt c. nullus 32. d. c. si quis à modo 81. d. c. prator, 31. ubi nec partem ab Ecclesia suscipiat, & c. ubi gl. & facit, quod suspensus ab officio, vel beneficio quia sunt incapaces non valet collatio facta beneficii, & cum dilectus, §. quia nobis, de cons. plures citat Nicol. Garc. d. tract. de benef. 7. p. c. 14. à n. 1. quem tamen resolutionem omnino intelligere debes, quando suspensio ab officio facta est perpetua, non autem ad tempus, quod & ex mente est omnium citatorum Doctorum, atque juri consonum, juxta superius dicta.***

Apud quos omnes, & apud Zerolam in *praxi Episcopali 1. p. verbo suspensio. P. Borga de irregularitate 6. p. c. de sent. susp. Simo Maio. eod. tit. l. 3. c. 19. Marti Navarr. in Manual. confess. c. 17. n. 151. cum multis seqq. Covar. in clem. si furiosus. 1. p. §. 1. à princ. & Nic. Garc. ubi proxime, apud quos invenies quando, & propter quas causas hujusmodi suspensionis sententia infligenda sit, & quando incurrat irregularitas, & de ejus effectibus, & quid Prælati, seu Episcopi censentur interdici, quando jurisdictione, quando collatio, & ordines, seu jurisdictionalium exercitium, & alia plura.*

Quibus & alia succedit difficultas: an executor datus ad exequendas executoriales quarum sententiis clericus declaratus fuit tantum commississe, & perpetrasse delictum, dignum sui natura privatione beneficio (eo tamen tacito in sententiis) excedat illas exequendo, & extendendo ad privationem præfati beneficii.

Et patrem affirmativam, scilicet excedere manifestè, Salgado de *Protect. Reg.*

videtur brobari; quoniam clericus condemnatus per sententiam latam super homicidio, puta, vel alio crimine privatione digno, non est privatus beneficiis, nisi exprimat, & expresse dicatur in sententiis per Innoc. in *c. qualiter est 2. de accusat. n. 10. Felin. in c. inquisitionis, eodem tit. n. 7. & in c. ceterum n. 24. & iterum idem Felin. in c. suscitatus n. 2. de rescript. Hippol. singul. 200. Rebut. qui plures refert de pacifico. poss. n. 315. alias 262. & iterum in *tit. de modis amittend. benef. n. 64. Simonet. de reserv. q. 24. & ibi Granut. lib. B. Lambert. de jure patr. 1. p. 2. lib. q. 6. art. 9. n. 1. Bernar. Diaz in praxi crim. can. c. 131. n. 3. Mandos. de signatura tit. de privat. vers. condermatas, de homicidio. Petrus Greg. Syntagm. jur. c. 26. n. 9. & iterum c. 35. n. 3. Flamin. Paris. de resignat. benef. lib. 3. q. 16. n. 29. & seqq. Joannes Gutier. canon. q. lib. 3. cap. 5. n. 7. Zerola in *praxi Episcopali. p. verb. privatio §. 1. & determinavit Rota teste Puteo dec. 233. lib. 3. & novissime in alia teste Farinacio decisio, 234. n. 3.***

Quæ opinio ex eo javari videtur, quoniam & si pro homicidio quis sit condemnatus poena perpetui carceris, vel aliàs, si per sententiam latam, & transactam in rem judicam super crimine, non est privatus expresse clericus beneficio, nihilominus poterit renuntiare, & collatio inde sequuta erit valida: Rot. dec. 5. de jud. Visig. in antiquis Sacerdus de *annul. q. 41. Rebut. d. tit. de modis amittendi beneficium. n. 64. Flamin. Paris. n. 28. Joan. Gutier. n. 38. ubi proxime.*

Sed contrariam sententiam & opinionem, imò, quando sententia lata est super delicto digno privatione beneficii ipso facto, etiam si id in sententia de beneficii privatione non exprimat, tacite inducta intelligatur à jure, & in ea posse pariter executionem fieri; probat textus expressus, qui nullo modo cavillari potest, in *l. 1. ad senat. consult. Turpilii. ibi.* Si autem pronuntiaverit calumniatus est, condemnavit eum, & quamvis nihil de poena subjecerit, tamen legis potestas adversus eum exercebitur, &c. & ibi gl. hoc idem tenet *verbi facti: & B. per quem text. qui revera loquitur in damnato de crimine quod de jure mereret privationem eo ipso beneficio, licet id in sententia non exprimat* & ita per hunc text. defendit non posse opinionem Innoc. in *d. c. qualiter*, tradit doctissimus Sarmien. *l. 1. selectorum c. 13. n. 3. falsam esse affirmans, quando à jure poena est certa, & illi delicto, de quo est clericus declaratus, non est arbitraria, sed à jure determinata, prout etiam sentit ipsemet Innoc. in c. inter dilectos, de excessibus prelatorum, & eum sequuntur Abb. Panorm. *ibi n. 11. & Bernar. Diaz. ubi proxime d. n. 3. Rebut. d. tit. de modis amitt. benef. n. 65. dicentes, quod quando delictum erat tale, quod ipso facto inducebat poenam privationis beneficii, tunc sufficit delicti declaratio, ut privatio etiam non expressa intelligatur, Felin. in c. Rodulfus de rescript. n. 35. & n. 37. Zerola supra, Alex. de Novo in *adit. magna ad Abb. in d. c. inter dilectos, & idem Abb. in c. postulati de foro compet. & ita etiam has opiniones contrarias conciliat, & bene Nic. Garc. de benef. 1. p. c. 3. de renuntiat. n. 105. & supra à n. 97. quod quando judex ita pronuntiat secundum Innoc. (condemno te de tali crim.) vel ita (declaro te commississe tale crimen) tunc locum habeat dispositio *d. l. 1. ff. ad Turpil. & tacite intelligatur, & inducatur privatio beneficii; ac contraria opinio, & Doctores eam tenentes procedant, quando facta fuit condemnatio, seu potius declaratio delicti etiam condigni poena privationis, sed non ipso facto, seu ipso jure, sed demum spectata sententia, ut tunc id non inductum censetur, de quo etiam late Bernard. Diaz. d. cap. 131. à num. 3. cum seqq.****

Et ego ulterius in comprobationem istius distinctionis, & resolutionis (quæ veritas est) allego famosam Rotæ

Ro. nanæ noviss. decisionem 769. per totam 1. p. diver-
 forum, qua validissimis hinc inde adductis fundamentis
 resolutum fuit; sufficere rebellionem, seu notarium
 condemnare in sententia de crimine falsi ut inde cen-
 scatur tacite indecisa officii in posterum privato,
 etiam si id non sit in sententia expressum, sed statim
 deinceps non poterit tanquam inhabilis, & incapax
 declaratus, conficere instrumenta, & uti officio, prout
 magis communem contra alios Doctores ab ea relato-
 ris, resolvit eadem Rota ibi à n. 8. vers. his rames non
 obstantibus, quam sequuntur B. Angel. Joan. de Platea,
 72 & Jacob. Rebuff. in l. si aliquid, C. de susceptibus per
 text. ibi, & idem volvere in l. si quis ex argentariis §.
 cogentur, ff. de edendo. Angel. n. 2. Paul. de Cast. n. 3. di-
 cens requiri sententiam privationis officii, quando nota-
 rius reliquit extra officium, & ibi Alex. n. 6. Jacob. de
 sancto Georgio n. 12. Il. n. 16. Paul. de Cast. in l. quam-
 vis §. si. n. 2. ff. de solutio. & bene cons. 203. secundum ve-
 terem impressionem. Bal. in l. & militibus n. 3. vers. & ideo
 notarius, & ibi Paul. de Cast. n. 4. & 5. & Decius n. 6.
 vers. & nota C. de milit. testam. Afflic. in consil. Regni.
 incipit iudices tit. de electione officiorum n. 8. Tiraq. de
 penis temp. causa 58. n. 7. in si. & n. 8. Alvaroz. cons. 67. n.
 10. inter consilia crim. divers. lib. 1. Jul. Clar. in pract.
 crim. §. ff. q. 7. 3. vers. notarius condemnatus. Franc. Mar-
 cus dec. 1. 99. li. 2. hanc esse communem testantur Alex.
 Decius, Clarus, & Fran. Marcus suis locis modo citatis,
 73 & insuper facit, quod post alios dicit Tiraq. in l. si unquam
 verbo, revertatur C. de revoc. donat. n. 490. quod si pœ-
 na privationis officii incurreretur ipso jure, non requi-
 reretur condemnatoria, sed declaratoria dumtaxat.
 74 Quare rectè sequitur, ut hoc casu executor non ex-
 cedat extendens executoriales, quibus clericus est con-
 demnatus, seu declaratus, commisisse delictum dignum
 beneficii privatione ipso facto, ad ipsam privationem,
 etiam si in illis hoc non sit expressum, sed tacite intel-
 ligitur juris dispositione, & ex eodem facto hæc oritur
 privatio statim, ut dicit Ab. in d. c. postulasti n. 7. de for.
 compet. sequitur Innoc. quod lata sententia tantum su-
 per crimine privatione digno immediate & inconti-
 nenti sequitur juris pœna, & juris effectus privatio-
 nem operantis, ut in d. l. 1. ff. ad Turpil. & in c. si quam,
 §. notandum 2. q. 3.
 Et quod nec requiritur nova sententia privationis,
 sed de facto privabitur imponendo pœnam juris &
 nullus dicit Innocentius in dicto cap. postulasti. in prin.
 quibus lata sententia super crimine ita, (condemna-
 te de tali crimine §. postmodum executio pœna fiet se-
 cundum canones, qui præcipiunt criminosos, & dam-
 natos deponendos, cap. 1. dec. 1. §. & ita Innoc. decla-
 rat. Ant. Nevo in addit. mag. ad Abb. in dicto cap. inter
 dilectos, quod in executione sententiæ latae debet
 iste talis clericus, deponi à beneficio, etiam si in ea
 non sit expressum, sed juris intellectu imposta pœ-
 na privationem ejus inducente ipso facto, & ita te-
 nendum est.
 75 Alia se offert practicabilis inferenda dubitatio, an
 executor nominatus ad executionem executorialium,
 quibus beneficii possessor venit in fructibus ejusdem
 beneficii perceptis, seu percipiendis condemnatus;
 an excedat illas exequendo in distributionibus, quoti-
 dianis, oblationibus, funerariis; seu in certis aliis ele-
 emosynis, & ad horum solutionem, & satisfactionem
 condemnatum compellendo. In qua brevibus me ge-
 rens, dico, regulariter executores hoc casu excedere;
 moveor, quia appellatio fructus beneficii ecclesiastici
 distributiones quotidiane non comprehenduntur.
 76 Selva de benef. 3. p. q. 11. ex n. 33. Covar. l. 3. var. c. 13. n.
 Castiad. dec. 6. sub n. 8. de præben. latè Prob. ad Joa. Me-
 noch. in c. unico sub. n. 3. 2. vers. pro complemento. & sub
 n. 57. Lauced. de art. 3. p. cap. 31. n. 24. Andr. Gambar. de

offic. & potestat. legat. lib. 6. ex n. 18. Oieda de beneficiis
 incompat. 1. p. c. 12. n. 8. Flamin. Paris. de resignat. benef.
 lib. 6. q. 2. n. 30. plures referens sequitur Monet. 2. part.
 quest. 14. num. 12. quod aded verum est ex hac ratione,
 ut licet qui habeat privilegium à Summ. Pontif. ut fru-
 ctus beneficii etiam absens integrè recipiat ac si esset
 præsens, non tamen consequitur distributiones quoti-
 dianas, gl. communiter recepta in verbo. ad fuerim, in
 c. unico. de cler. non resid. in 6. tradit rebus, in praxi 3. p.
 tit. de brevi Apostolico, n. 45. Duenas reg. 106. in prin.
 Monet. 1. p. q. 6. n. 12. & post alios latè Covar. ubi pro-
 xime n. 2. Calder. cons. 1. tit. de cler. non resid. Joan. de
 Ocon. in repet. d. c. unico. n. 10. Castiad. dec. unico. per to-
 tam de cler. non resid. Gigas consilio 144. ex n. 25. Graff.
 p. 2. decif. lib. 3. c. 15. n. 9. Joan. Gutier. l. 1. can. quest.
 cap. 15. ex num. 12. Flamin. Paris. ubi proxime num. 30. 78
 Franciscus Vivius in commu. opin. vers. distributiones
 quotid. fol. 46. Man. Rodrig. q. regul. tom. 3. q. 7. 4. art. 4.
 versiculo secunda ratio. dicentes quod solum modo
 percipit fructus distinctos, & separatos à distributio-
 nibus quotidianis, quæ tantum personaliter interes-
 senti præstantur.
 Et ex eademmet ratione, & ejus identitate locum 79
 habet in mortuariis, seu funerariis oblationibus, &
 aliis emolumentis, quia non veniunt appellatione fru-
 ctuum, reddituum, proventuum beneficii, latè alias ra-
 tiones adducens probat Moneta de distri. quotid. 2. p.
 quest. 14. n. 21. Zerola. in praxi Episcopali. 2. p. verbo,
 distributiones, ad si. Cænedus in canon. quest. q. 5. n. 5.
 dicentes, quod etiam si quis habeat privilegium à
 Summo Pontifice, ut possit in absentia percipere fruc-
 tus, redditus, proventus obventiones, & emolumenta
 sui canonicatus, seu etiam distributiones quotidia-
 nas adhuc non comprehendit mortuaria, sine anniver-
 saria.
 Quod insuper & ex eo fulcitur, quoniam etiam ad 80
 valorem beneficii, ut nuntius possit providere, consi-
 derentur, & computentur fructus rationalis residentie
 percipi soliti, & distributiones quotidianæ; tamen
 anniversaria, & funeraria incerta non computantur,
 nec considerantur, quia non connumerantur in fructi-
 bus ad valorem. Abb. in rubr. de Parochis n. 3. plures in
 id allegat Rotæ decisiones Nicolaus Garc. de benef. 5.
 cap. 3. n. 153. & iterum n. 157. dicunt etiam Felin. in
 c. ad aures, n. 14. & Ripa n. 29. de rescrip. Selva de
 benef. 3. p. quest. 9. n. 12. Rebuff. in praxi benef. tit. de
 congrua portione n. 83. & 85. de nominatione q. 9. n. 43.
 alias 45. Rota dec. 5. à num. 7. p. 2. divers. & Cesar de
 Graff. dec. 117. n. 12. Anchar. in clem. unic. de cons. præ-
 bend. sub num. 62. vers. sed adverte, qui dicunt, quod 81
 licet ad hujusmodi valorem hæc incertæ elemosynæ,
 funerariæ, & emolumenta non computentur in fruc-
 tus, nec eorum appellatione veniant, ratione incerti-
 tudinis, tamen hoc limitari, quando incerta ista sunt
 solita locatori singulis annis pro certa quantitate, vel
 alias communiter redigantur, seu redigi possint ad
 certam summam, nam tunc incerta ista redduntur cer-
 ta, & computantur in valorem facultatis nuntii, saltim
 ut fructus, seu distributiones ratione personalis resi-
 dentie percipi soliti.
 Et in terminis quod possessor beneficii per senten- 82
 tiam condemnatus ad restitutionem fructuum percepto-
 rum, & percipiendorum, non teneatur restituere,
 solvere, nec relaxare distributiones quotidianas, quas
 ex sua residentia suos fecit condemnatus, nullòque
 modo debetur absenti, & non residenti, probant Man.
 Rodr. quest. regul. q. 7. 4. art. 4. vers. unde condemnatus.
 Rom. in l. sed & possessor n. 5. ff. de jurejur. Gambar. de
 off. & potestate legat. lib. 6. n. 34. Boërius dec. 340. n. 4.
 Moneta. de dist. 2. p. q. 6. Cæned. can. q. 1. n. 6. & pro-
 bant etiam Decianus & Petrus Gregor. statim citandi
 ultra

ultra quos latè est videndus plures Rotæ decisiones
 allegans Lancel. de attentat. 3. p. cap. 31. à n. 25.
 83 Quod idem esse dicendum in emolumentis incertis
 ut funerariis oblationibus, ac elemosynis, & si ni-
 libus, tenet & bene Nicolaus Garcia in tract. de benef.
 2. 1. 6. p. c. 3. 121. & n. 112. 2. dicens quod etiam in aliis,
 beneficiis, etiam parochialibus, non fit condemnatio
 fructuum, nisi provenientium ex decimis, primitiis, &c.
 per Rotam in una decisione Detrusien. parochialis 4.
 & 10. Maii 1582. quam etiam adducit ad litteram in
 aliud positum in t. 2. p. 9. cap. 2. num. 233. quibus
 ita dicitur: Retentis aliis decisionibus in causa faci-
 tis, dubitavi; an, & in quibus fructibus Gaudiofus veni-
 ret condemnandus; & dubio bis proposito, domi-
 ni pro majori parte firmarunt, ipsum teneri à lillo-
 rum fructuum restitutionem, quos & decimis, & primi-
 tiis ipse percipit, in hanc enim iverunt sententiam eo
 84 potissimum fundamento, quia hæc electio forma Con-
 cillii non servata, ut subrepticia, nulla, & irrita, nullum
 jus aut justum possidendi titulum ipsi Gaudioso præ-
 bere potuit, ut clarè demonstrant Concilium Trid.
 sess. 24. cap. 18. & constitutio Pii V. super collationem
 parochialium: qua propter fructus absque dubio resti-
 tuendi sunt; quod etiam sibi locum vindicasse, ubi
 Episcopus tantum sine ordine præcessisset. Afflic. 85
 decif. 218. n. 5.
 86 Quamobrem cessare dicebatur objectam, quod
 licuerit Gaudioso dictos fructus, veluti bona fide, ac
 justo titulo perceptos, in proprios usus convertere, ad
 l. qui auctore, ff. de rejud. jur. l. bona fidei, ff. de acquir.
 rerum domini. & in c. gravis de restitutione spolia. cum
 enim jus, hoc pacto dictæ electioni, ac provisioni resi-
 fiat, visum fuit non esse haerendum, Gaudiosum præ-
 dictam restitutionem minimè evitare posse: Idem vo-
 luit Ab. in c. dilecto, & de præben. n. 12. per Doctrinam
 B. in l. sed & si. §. scire, de petitione hæredis quam uti pul-
 chram sequitur Felin. in cap. 10. quarta n. 31. vers. ter-
 tia restitutio, de prescriptio, &c.
 87 Ithæc tamen nostræ questionis verissimi, ut com-
 probata, resolutio nonnullas parti fallentias invenio.
 Et prima, ut tunc condemnatus per sententiam ad res-
 titutionem fructuum beneficii non teneatur distribu-
 tiones, adeest glossa beneficii, ut secus sit dicendum,
 quando omnes beneficii fructus consistunt in distribu-
 tionibus, ne verba sententiæ inania rediantur, ita pro-
 bant Decianus cons. 43. n. 16. volum. 1. Petrus Gregor.
 in tract. de benef. part. 7. n. 11. Moneta de distr. 1. p. q. 6.
 n. 16. & iterum 2. p. quest. 10. n. 24. Cæned. in quest. can.
 quest. 1. n. 6.
 88 Et licet hoc casu, & aliis dicendis, quibus tenetur
 condemnatus ad distributiones, non tamen teneatur
 restituere, nisi quas percipit, suâque fecisse apparet ex
 residentia sua, & ea quæ ob ejus non residentiam, &
 interessentiâ, cæteris Canonicis accreverunt, restituere
 non tenetur, ut per Cenedum ibi, quod quidem verum
 esse censo, nisi colligens lite pendente legitimam
 fecerit protectionem possidenti, nempe, alternativè
 ut residet, aut dimitat possessionem secundum sty-
 lum Rotæ, quia tunc etiam distributiones non per-
 ceptas per eum ob ejus non residentiam, restituere te-
 netur, patens decisione 383. num. 7. lib. 1. Rota in una
 Laenen. beneficii de Anso. 16. Januar. 1577. coram
 89 Lanceloto, qua habetur 1. p. diverso dec. 618 & optima
 etiam dec. 1170. l. 3. divers. Lanc. de attent. 3. p. c. 31. à
 n. 17. Hier. Gonz. de alter. §. 7. proximali n. 156. Nicol.
 Garc. de benef. 6. p. c. 3. n. 120. & 124. ubi alias decisio-
 nes allegat, & sic in casu, quo ad distributiones tene-
 tur, potestatio possidentem obligat ad restitutionem
 etiam non perceptorum, & non ejus interessentiâ
 latè prosequitur, ultra hos Doctores Lancel. de atten-
 Salgado de Protect. Reg.

ta 3. p. 31 à n. 27, ubi explicat aliqua necessaria re-
 quisi, quæ præcisè continere debet hujusmodi pro-
 testatio ut aliter facta non proficit.
 Secundò fallit nostra resolutio, quando agitur ex
 brevi Camerali, de capiendâ possessione beneficii refer-
 vari, & affecti Sedi Apostolicæ, quia tunc possessor in-
 trusus cogitur pro brevi partitione, ad restituendas
 distributiones quotidianas ab eo perceptas, latissimè
 post alios & Rotæ decisiones Nicol. Garc. ubi proxime
 à n. 112. cum multis seqq. & Hier. Gonzal. §. 7. pro-
 ximali à n. 161. cum seqq. & superius; apud quos quo-
 modo & quando, & de quibus fructibus, seu distri-
 butionibus, pro partitione brevis possessor restituere
 teneatur, reperies.
 Et tertiam aliam fallentiam scribit Lancel. ubi pro-
 xime à n. 15 supra, quam his addere potes, scilicet,
 quando attentans lite pendente condemnatur (prout
 tenetur ad fructuum restitutionem) quia intelligitur
 de distributionibus etiam, ubi testatur de aliquibus
 Rotæ decisionibus, tenet etiam Castidor. decif. 6. n. 3.
 tit. de præben. Thomas de Thimis decif. 49. incipit
 Capitalum Forlibiense, Anton. August. decif. 11. inci-
 pit præsupposita lib. 2.
 Hinc & in illam labimur, ut celebrem ancipitem 93
 discutien tam questionem; an exequutor datus ad rei
 restitutionem, vigore executorialium excedere dica-
 tur fructus etiam rei parti victrici solvere compellens
 cum in sententia eorum expressa mentio non fiat. Et
 quod excedat videtur manifestè probari, quoniam sen-
 tentia est stricti juris, & tantum disponit, quantum lo-
 quitur, ut per Decium in l. jus nostrum n. 1. d. reg. jur. 94
 Gozar cons. 50. num. 11. Socin. Junior. cons. 181. n. 67.
 lib. 2. Craver. cons. 188. num. 11. 6. Menoch. cons. 80. n. 39.
 nec ea plus probatur, quam ex ea necessariò infer-
 95 tur. Alexand. cons. 32. num. 44. l. 1. Cardin. Tusc. practic.
 concl. tomo 7. littera S. concl. 12. num. 57. & num. 95. &
 seqq. Menoch. cons. 110. num. 17. & seqq. & n. 16. Alex.
 cons. 123. discussis n. 7. l. 4. Decius cons. 248. de duob. 96
 col. fin. Fulgol. cons. 140. præsuppon. col. penult. vers. ad
 secundum. Decius in l. 1. ff. de off. ejus. Caltr. cons. 441.
 num. 5. in fin. lib. 2. nec continet nisi id, quod in ea re-
 peritur expressum. Roland. à Valle cons. 79. num. 17.
 lib. 2. plenius cons. 17. à n. 6. & seqq.
 Et propterea sententiam merito strictam interpre- 97
 tationem recipere, probant text. in l. 1. C. si plures una
 sententia, & l. si iudex, ff. de iis qui sunt sui vel alieni ju-
 ris, notat B. in l. Jul. n. 5. de conditione indebiti. Decius
 in cons. 83. n. 4. optimus text. in l. divi ff. de liberali
 causa l. si aptè ff. de exceptione rei jud. idem Bart. in l. si
 expressum, col. 2. ff. de appel. Cæpol. in l. 1. ff. de verbor.
 signific. n. 131. Covarr. var. resol. lib. 3. c. 5. in fin. cujus
 quidem verba ideo sunt strictè capienda. Joan. d. 98
 Anania cons. 18. visa sent. in prin. Alex. cons. 174. opor-
 tune n. 2. l. 2. & cons. 108. viso proces. n. 1. l. §. plenè conf.
 49. in causa in prin. l. 7. & cons. 146. visis n. 2. ubi addi-
 tio. in verbo stricta, plures adducit concordantes l. 7.
 Roland. à Valle cons. 79. num. 10. & seqq. lib. 3. Decian.
 cons. 8. num. 108. lib. 1. Decius cons. 107. n. 7. Craverus
 cons. 188. num. 6. Curtius Junior. cons. 153. in fin. plenè
 Menoch. de cons. 110. lib. 2. à n. 13. Ill. cons. 98. acced.
 col. fin. lib. 1. Alex. cons. 174. num. 2. l. 2. conf. 46. l. 1.
 Socin. cons. 139. l. 1. Cæpol. cons. 57. Decius in 1. ff. de
 off. ejus. Rota novis. decif. 37. diversor.
 Et hinc est ut sententia qua quis condemnatus est 99
 ad fructuum perceptorum restitutionem, non trahi-
 tur ad illos, qui percipi potuerunt; Roland. à Valle
 cons. n. 23. cum seqq. lib. 4. Cardinal. Tusc. ubi supr. à
 num. 94. ergo sequitur evidenter, quod cum de fruc-
 tuum restitutione simul cum ipsa restituenda; nihil
 repetatur scriptum, & expressum in sententia, excedet
 exequutor, ad illorum restitutionem condemnatum
 E c c 3 compes